

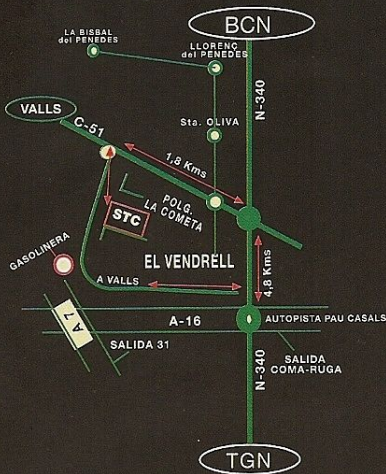
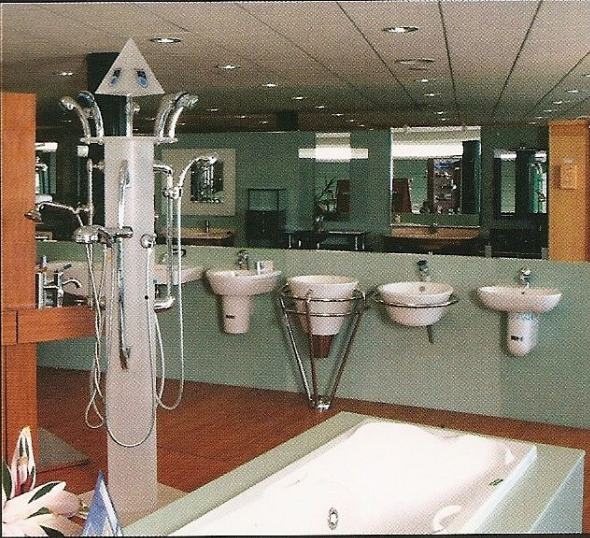
fem PINYA

Octubre de 2004 · El Vendrell · IV Època · núm. 5

BUTLLETÍ DELS CASTELLERS NENS DEL VENDRELL

Preu: 2€

COMERCIAL

GRUP
StcOBERT ELS DISSABTES
A LA TARDA DE 17 A 20 H.

MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIÓ I LA DECORACIÓ

a **EL VENDRELL**: Carrer Terrissaries, 1 Poligon "La Cometa" - Telf. 977 661 951
 a **CAMBRILS**: CAMI DE REUS S/N Telf. 977 360 836 - 43391 VINYOLS I ELS ARCS/CAMBRILS

www.comercialstc.com

E-mail: comercialstc@infonegocio.com

☐ Editorial	3
☐ Parlem de castells	4
☐ 75è aniversari del primer castell de set dels Nens del Vendrell: la fira del 1929	5
☐ Els Nens, una vida d'acollida a persones nou vingudes	7
☐ A plaça	10
☐ Resum estadístic	19
☐ La véu dels Nens	21
☐ El racó de la canalla	24
☐ Paraula de Nen: "Pisco"	25
☐ La camisa més turista	28
☐ Properes sortides	29
☐ Societat	30

Equip de redacció

Xavier Inglès, Alfonso González,
Xavier Guardiola

Col·laboradors

Mònica Solé, Núria Casi, Albert Corrons

Fotografies

Anna Mañé

Disseny, maquetació i impressió

El Vallenc, S.L. Plaça de la Torratxa, s/n
Apt. 113 - Tel. 977 602 552 / 977600 435
E-mail: elvallenc@tinet.fut.es

Edita

Castellers Nens del Vendrell
Avegda. De la riera s/n
43700 El Vendrell
Tel. 977 662574
e-mail: nens@nensdelvendrell.org - www.nensdelvendrell.org
Dipòsit Legal: T-1.072-03

Publicitat:

Montse Turdiu

Amb el suport de:

editorial

Els Nens del Vendrell hem fet colla, sí! Hem obert noves vies de participació, de comunicació, de integració, de solidaritat, de conèixer altres pobles, cultures i de relacions socials.

Amb les escoles, hem intentat transmetre els valors castellers a la canalla de la nostra Vila i comarca, hem organitzat uns tallers infantils, on han pogut aprendre i conèixer amb un món de noves sensacions; també, els hem fet participar a la III edició del concurs de dibuix i pintura. Cal transmetre als petits el folclore de casa.

Hem promocionat la Colla amb els diferents mitjants de comunicació: hem creat una nova pg web, s'han editat 3 nous números de la revista Fem Pinya, amb la participació de tota la colla i s'ha creat un programa de TV juntament amb TV Vendrell per ensenyar què fem, com ho fem i el per què dels castells. En tot moment, els mitjants han estat coneixedors de les notes de premsa de la Colla.

Hem participat a l'ascens de l'equip de hoquei de la Vila, a la celebració de l'aniversari de la Cumprativa de Llorenç, al Correllengua, amb les corals de la Vila, a part de participar a totes les festes que s'organitzen al Vendrell.

Cal destacar, la bona predisposició de les Gralles del Baix Penedès, que sempre on hem anat ens han acompanyat amb les seves alegres melodies.

Hem actuat, a molt pobles de la comarca i també a fora; sempre ens han rebut bé i nosaltres hem intentat correspondre'ls. Especialment, enguany, hem sortit del Principat, hem anat a Guipuzcoa, ha estat un bon exemple de Colla.

Ara vindrà St. Zacaries, el nostre Patró, també un bon exemple de convivència dins la Colla. Serà un cap de setmana ple d'actes de participació per a grans i petits, per això i per moltes coses que encara no heu descobert us convidem a participar d'aquesta Colla, els Nens del Vendrell.

No ens oblidem, nosaltres fem castells, i els fem! Però com tot, els reptes són cada cop més exigents i per tant ens hem d'esforçar cada cop més. No en tenim cap dubte! El principal objectiu és passar-ho bé fent castells, viure'ls, conèixer'ls, estimar-se'ls,...

Si continuem amb aquestes línies, ho aconseguirem.

Agraïm la participació de tothom i animar-los per fer més gran els Nens del Vendrell,

Pit i amunt!

J. A. Coca
President dels Nens del Vendrell

Parlem de castells

Rodri Sánchez

S' acaba la temporada i és hora de fer balanç de tot el que ha passat abans de Santa Teresa. Els inicis no van ser gaire bons, vam haver d'esperar fins al maig, a Sant Boi, per fer castells de set. A partir d'aquí, no hem deixat de fer-ne fins a completar els primers castells de set i mig, amb la torre de set de Valls, i aconseguir la millor actuació a Llorenç amb el quatre amb l'agulla, el cinc i la torre. Ara bé, no hem pogut repetir i millorar aquesta darrera actuació.

Les raons que expliquin la baixada de nivell respecte l'any passat s'haurien d'analitzar i assumir, per tal d'aprendre dels errors comesos i provar de corregir-los la temporada vinent.

És cert, que el món casteller ha sofert un lleuger retrocés comparant amb anys anteriors, però això no ha de servir-nos d'excusa. Possiblement, l'excés d'actuacions, pel nivell que tenim, explica el cansament d'alguns dels membres de la colla. Els nostres objectius s'han orientat a completar algun castell de vuit, i això ens ha portat a treballar amb nous castellers als pisos de quarts, quints i el pom de dalt, oblidant, potser, els castells de set i mig. Aquest treball no ha donat els fruits previstos, però estic completament convençut que en el que resta de temporada i en la pròxima, aquests castellers, amb l'experiència acumulada, ens proporcionaran grans alegries i tots plegats podrem tornar a fer castells de vuit,

posicionant la colla al nivell que es mereix.

D'altra banda, l'assistència als assaigs i a força actuacions ha estat mínima. Aquest fet no ens ha permès treballar amb garanties i ens ha forçat a fer nombrosos canvis en totes les construccions. Per arribar a plantejar castells de vuit és imprescindible l'assistència de tots als assaigs. És en els assaigs on s'ha de fer la feina ben feta que després ja sortirà a les places.

Tenim afició, —recordem el dia de Santa Anna—, història, experiència, bons castellers, bona canalla i tenim una magnífica pinya que treballant sota mínims aconsegueix lligar magníficament els castells. Ara bé, ens falta la convicció per creure que podem, i hem de, ser colla de vuit. Ànims Nens! hem d'acabar de demostrar la feina feta enguany, que de ben segur la propera temporada ens permetrà obtenir els fruits que no haguem recollit aquesta.

Coques - Pastisseria

CA L'ALTET

Nord, 3 - Tel. 977 660 809 - EL VENDRELL

75è aniversari del primer castell de set dels Nens del Vendrell: la fira del 1929

Salvador Arroyo i Pere Ferrando

Per la fira d'enguany es compleixen 75 anys del primer castell de set pisos que els nostres Nens del Vendrell van descarregar en la seva llarga història. Un nivell que mai, ni els anys més durs i difícils, s'ha perdut des d'aquell llunyà 1929.

Tres anys després de la seva fundació, aquell estiu del 1929 les dues colles existents llavors al Vendrell, els Mirones i els Caneles, van veure que havia arribat el moment de fer el salt cap als castells de set. Les dues colles estaven contrapuntades al màxim i les dues tenien pressa per ésser els primers. Els nervis d'aquesta rivalitat van fer intervenir l'alcalde de llavors, Emili Figueras «Xenda», que va voler apaivagar aquesta tibantor fent que les dues colles es fusionessin. La resposta per part de les colles fou la mateixa: anar a fer castells. Ni les amenaces de no ésser contractades va servir de res: les dues colles tenien tan clar que aquella fira havia d'ésser un dia per recordar; que res ni ningú els va impedir trobar-se a la plaça Vella aquell 15 d'octubre, amb un públic expectant i un balcó de l'ajuntament desert, sense cap autoritat.

El programa d'actes de la fira, potser recollint el desig de l'ajuntament o els canvis produïts, anunciava l'actuació d'una sola colla: «Castellers Nens del Vendrell», això sí, avisant que alçarien «el formidable castillo QUATRE PILARS DE SET, verdadero alarde de fuerza y equilibrio». L'esmentada reunió sí que va tenir, doncs, algun efecte sobre la colla: el càrrec de cap de colla passa al Pau Figueras, es torna a fer valer el nom de Nens del Vendrell per damunt de

«Mirones», i una part dels components dels «Caneles» s'integren en ella. Però els «Caneles», al mateix temps i lluny de claudicar, busquen reforços amb castellers de Tarragona per afrontar amb garanties el seu objectiu particular: el tres de set.

Pel que fa a l'actuació, les dues agrupacions van coincidir amb l'estratègia de tirar el seu respectiu castell «estrella» de la jornada en primera ronda, com a demostració de la confiança que tenien en el seu assoliment. Els primers en actuar -i, per tant, sense alçar els castells conjuntament, com encara s'acostumava a fer llavors- foren els Nens del Vendrell amb el quatre de set que fou carregat i descarregat a la primera temptativa. La plaça va celebrar eufòricament aquest nou pas endavant dels Nens. No coneixem, avui per avui, que anteriorment a la fira de 1929 cap colla vendrellenca vagi intentar cap castell de set: és doncs, el primer intent plenament documentat i el primer descarregat!

Pel que fa als «Caneles», el seu primer castell fou el tres de set que, un cop carregat, va caure. La gesta, prou important segons el parer actual, va quedar en un segon terme bàsicament per dos motius: el primer -i més important- pel fet que llavors encara no es valoraven els castells sols carregats: s'havien de descarregar, si no, no eren vàlids; i el segon motiu per que pocs minuts abans tot el protagonisme se'l va endur el quatre de set descarregat dels Nens. Per completar l'actuació, els Nens van descarregar la torre de sis i el pilar de cinc, i els «Caneles» van caure en un intent de

quatre de set i van completar el tres de sis i el pilar de quatre.

La premsa vendrellenca del moment - «El Baix Penedès» del 19 d'octubre- va publicar a la primera pàgina una fotografia del quatre de set, junt amb la crònica de la diada. Aquest detall de situar els castells com una notícia de portada dona la mesura justa de la importància que van adquirint els castells, no sols a la vila si no a tot l'àmbit casteller.

*Primer quatre de set vendrellenc,
Fira de 1929*

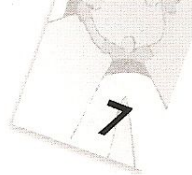
El mateix setmanari «El Baix Penedès» nº 1823 recull els integrants del tronc del primer quatre de set vendrellenc. D'entre els 16 castellers que cita la premsa local volem destacar-ne alguns per la seva reconeguda importància en la trajectòria de la nostra colla. Així, entre els segons trobem al Magí Miró i al Barrinaire, destacats membres de la primera torre de set vendrellenca de l'any 1933, i al Jan Arina, destacat i sofert baix dels primers castells de vuit i del tres de vuit del 1951. Entre els terços destaca el Jan Julivert, el cap de colla més important dels Nens i amb una àmplia trajectòria com a segon del quatre de vuit, la torre de set i el tres de vuit. A quarts cal fer especial menció de l'Andreu Titus -terç de la torre de set el 1935 i 1936-

i del Cagarri, destacat segon de la torre de set i el quatre de vuit dels anys 50 i 60. A dosos tan el Vador Xeroviu, com el Jan Nassos, varen destacar com a terç i quart respectivament dels primers quatre de vuit carregats i torre de set de la primeria de la postguerra. L'aleta era el Pep Xutxu, reconegut terç dels quatre de vuit vendrellencs de la postguerra, castell que fins i tot va descarregar al pis de segons.

La notícia va transcendir. A Valls, la premsa local, que des de l'aparició de la colla vendrellenca poc o gens en parlava dels Nens, ara, i davant els progressos de tarragonins i vendrellencs no s'està de proclamar aquestes ratlles: «Los Xiquets de Tarragona levantaron el dia de Santa Tecla, en dicha capital, el quatre de set. La colla Nens del Vendrell plantaron igual castell el dia de la feria de dicha villa. Si los Xiquets de Vals no han de levantar en esta ciudad y a donde vayan, siempre que salgan, por lo menos dicho castell, más vale que se supriman. No han de querer ellos ni ha de consentir la población, que se nos pongan en ridículo.»

Per fer-nos una idea del que representava descarregar un castell de set el 1929 direm que, en aquella temporada, -més o menys com les anteriors- els Xiquets de Valls van descarregar, com a millors castells durant tot l'any, tan sols tres quatre de set (a Valls, a l'Arboç i a Vilafranca) i un solitari tres de set (a l'Arboç). Els Xiquets de Tarragona, per la seva part, van descarregar l'esmentat quatre de set per Santa Tecla. Aquests castells -el tres i el quatre de set- eren el sostre des de feia més de vint anys si exceptuem algun esporàdic quatre de set amb agulla per part dels vallencs.

Veient aquest panorama s'entén per que els vallencs van començar a neguitejar-se i per que aviat van anar traient la pols a construccions oblidades durant dècades senceres. A partir d'aquí, la famosa instigació Valls/El Vendrell comença a donar els seus fruits i a omplir pàgines i pàgines glorioses pel tot el món casteller.

Els nens, una vida d'acollida a persones nouvingudes

Xavier Inglés Bo i Alfonso González Bondia

Tal i com ha quedat reflectit al magnífic collage de ceràmica que es pot admirar al pati d'assaig dels Nens del Vendrell, Pau Casals digué «conserveu aquestes tradicions que són l'ànima de la nostra terra». Una petició que temporada rera temporada els Castellars Nens del Vendrell s'esforcen en complir amb la participació de molts vendrellencs i penedesencs de naixement, però també amb el concurs de molts altres que han arribat a la nostra terra des de diferents punts de la geografia catalana, espanyola i, fins i tot, de més enllà de les nostres fronteres.

Els castells, com escrivia Jordi Garcia-Soler a l'Avui el 1977, són eminentment integradors, entre d'altres raons perquè a través dels castells i tot el seu món hi ha unes possibilitats grans de comprensió del país i de la seva gent, i perquè és un exemple de com un país a l'hora de plantar castells pot i ha d'actuar en comú, sense que tingui importància ni la procedència geogràfica ni tants d'altres factors que moltes vegades ens

separen socialment.

El Vendrell, terra de pas, sempre ha sigut des del seu naixement un territori on la població que hi ha viscut ha sigut diversa i procedent de diferents llocs del món. Per aquesta raó la immigració ha estat una constant en la seva història.

Els Nens del Vendrell com a col·lectiu, a part de la seva tasca de fer castells, s'ha caracteritzat per ser un grup on les persones que han arribat d'altres llocs del país o del món si han trobat sempre molt ben acollides. En la història dels Nens sempre ha anat flotant un concepte que fa que persones, homes o dones, de classes socials diferents, de races i de llocs tan diversos com el Marroc, Argentina o Romania s'agafin els braços i ajuntin els seus esforços per un objectiu comú: fer castells.

En les diferents etapes de la història dels Nens del Vendrell el col·lectiu de gent nouvinguda ha tingut una procedència ben diferent.

En l'època d'or de la colla les persones

Aitès

1.910

Plaça Nova, 17
Tel. 977 66 02 66

43700 EL VENDRELL
(Tarragona)

**ROBA DE CASA - CORTINES - TEIXITS
CONFECCIÓ PER A HOME - VESTUARI PROFESSIONAL**

immigrants procedien majoritàriament d'Andalusia i Extremadura. I una conseqüència d'aquest fenomen està, com ens assenyalava el Miquel Caselles al llibre «Nens del Vendrell. 75 anys d'històries castelleres», en el fet que si bé en els seus orígens el català era bàsicament la única llengua de comunicació entre els castellers, el castellà ha anat assolint un pes específic, encara que el vocabulari específic del món casteller és el català tal i com es deixa notar clarament en la denominació de les diferents parts del castell i de les construccions que es poden aixecar. Un vocabulari que ha servit per introduir lentament el català en aquestes persones nouvingudes.

Entre els anys 90 i el 2000 els nous castellers procedien majoritàriament del Magrib. Es calcula que dels 25.000 habitants que El Vendrell tenia l'any 2000, més d'un miler procedia del Magrib. I actualment, aquest col·lectiu s'ha vist enriquit amb persones de llocs molt més diversos tan d'Europa: Romania, com de països americans: Argentina. Poc a poc aquesta nova immigració de més enllà de la península ibèrica va assolint el seu protagonisme en el món casteller. Mirar el pom de dalt i veure persones d'altres nacionalitats no és gaire difícil. Ara la integració ha començat en la part de dalt del castell que aplega les

persones més joves, però en pocs anys aquests nous castellers aniran ocupant diferents posicions en les construccions castelleres.

Però no ens hem d'oblidar d'un altre fenomen que també s'ha produït a la nostra comarca, el resultat de la vinguda massiva de persones d'altres punts Catalunya, majoritàriament de Barcelona i el seu cinturó, que han vist en els castells un oportunitat per integrar-se a la vida social del Vendrell. Són persones que per motius laborals o com a conseqüència del boom immobiliari han arribat al Penedès per tenir una nova vida.

Aquesta manera de fer que tenen els castells: oberta, cordial i que no es mira qui ets i d'on vens, ha permès que centenars de persones i les seves famílies s'hagin integrat progressivament i que el sofriment traumàtic d'haver abandonat casa seva i el seu país d'origen no hagi sigut tant dur.

I en molts casos la integració ha estat tot un èxit fins al punt que els Nens del Vendrell ja ha tingut com a caps de colla alguns d'aquests nouvinguts, com per exemple el Rodri Sánchez, que per motius laborals va deixar Sant Boi per arrelar-se al Vendrell, integrant-se ràpidament als Nens del Vendrell i esdevenint en poc temps l'actual Cap de colla.

La Ramona Kereztesi, és nascuda a Romania i per les circumstàncies que ens explicarà va venir a parar a Llorenç del Penedès. Ella ha pujat a la torre de set i al quatre de vuit.

Com és que vas venir a viure a Llorenç del Penedès?

Vàrem arribar a Valls fa uns tres anys, jo tenia 11 anys, i el meu pare treballava a Llorenç, i per aquest motiu finalment ens vàrem traslladar.

Era mot diferent la vida a Romania respecte a Catalunya?

Sí, les coses són més cares i no trobes feina i llavors és molt difícil viure allà.

Com vas arribar als Nens del Vendrell?

Jo anava a Falcons a Llorenç i el Raül em va dir de venir. Va parlar amb la meva mare i va dir que sí. Primer jo i després la meva germana Alina. Jo tenia dotze anys.

T'ha ajudat el venir als Nens del Vendrell a entendre com som els catalans i quins són els nostres costums?

Sí, és una manera de conèixer la gent d'aquí i la manera de fer. Quan ho explico a Romania només pensen en que caurem. Els hi estranya de veure com podem pujar tan alt i es pensen que caurem. Però jo els hi explico que no, que mai cauen.

El Martín Jesús Manelli és nascut a Santa Fe (Argentina) i tots sabem prou la crisi que va patir i pateix aquest país cosa que va fer que moltes famílies que no hi veien gens clar el futur van optar per marxar i venir a casa nostra.

Com vas arribar als Nens del Vendrell?

Por medio de mi hermanito, que le dieron un papel en el colegio que lo invitaban a venir. Entonces yo lo traía y me gustó y me quedé. Hace ya ocho meses de ello.

Creus que participar amb els Nens del Vendrell t'ha ajudat a disminuir la recança del fet d'haver de marxar del teu lloc d'origen i anar a viure en un altre que encara que no ho sembli és diferent que el teu ?

Sí me ayudo mucho por el apoyo de la gente y los miembros de la colla me ayudaron a integrarme por medio de la cultura. Esto de los castells ni se ven en Argentina. Yo no sabia nada, cuando lo vi, alucinaba. Me gustó y por eso me quedé.

T'hi has sentit acollit dins de la colla?. Ho recomanaries a altres persones que es trobin en la mateixa situació que tu?.

La gente me venía y hablaba. La gente era muy sociable, ninguno me dejó de lado. Es una experiencia muy positiva por que haces muchas amistades.

El Joan i la Lídia van venir fa pocs anys de la gran Barcelona. Volien començar una vida en comú i l'especulació immobiliària els va portar al Baix Penedès. La curiositat i les ganes d'integrar-se a les tradicions locals els van empènyer a la colla.

Com és que vàreu venir a viure al Penedès?

Joan: Buscàvem pis a Barcelona i vàrem veure que per pocs milions podies comprar una casa aquí. Era el nostre somni, i tot que aquella casa no la vàrem comprar, ja ens vàrem animar a buscar en aquesta zona

Lídia: Va ser aquesta zona com podia haver estat Vic o una altra. No sabíem on estava el Vendrell. Ara ja fa quatre anys. Vivíem aquí i treballàvem a Barcelona, no fèiem vida a La Bisbal, que era on residíem. Poc a poc vàrem anant coneixent la resta de la comarca.

I per que vàreu venir a la colla?

Lídia: Tant de veure les retransmissions castelleres al 33, ja fèiem bromes. Vàrem passar pel local de la Nova i nos ens va acabar d'enganxar. Després demanant un crèdit, vàrem conèixer el Rodri i ens va convidar a venir als Nens i aquí estem.

El venir a la colla us ha ajudat a conèixer la vida del Vendrell?

Joan: Cadascú és com és i no es pot generalitzar. Et serveix per conèixer gent d'aquí. A més, en quatre anys que portem aquí el Vendrell ha crescut molt.

Lídia: T'ajuda a conèixer les tradicions d'aquí, i a més baixar al Vendrell i pots saludar la gent que has anat coneixent i això m'agrada i a Barcelona no ho trobes.

I creus que és una bona manera d'integrar-se?

Joan: S'integra qui vol i si vols integrar-te està bé venir aquí. Jo conec molta més gent del Vendrell que de La Bisbal. I això és en part pels castells, tot i que ara també treballo al Vendrell. Ara bé, el fet de ser catalans fa que tot sigui més fàcil, perquè no estem parlant de costums diferents als nostres.

Un dels eixos cabdals que fan que aquests persones que s'han vist obligades a marxar de casa seva, tant siguin de pobles propers a nosaltres com llunyans, es trobin acollides i que la seva integració a les nostres costums i la llengua no sigui un pas angoixós, són les entitats culturals. En aquest camp els Nens del Vendrell fa molts anys que hi van posant el seu gra de sorra.

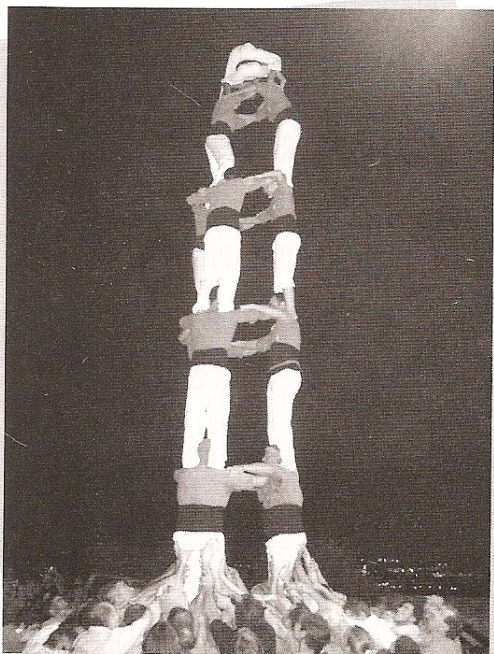

A plaça

Crònica de les últimes actuacions

Sant Vicenç de Calders, 6 d'agost. Festa Major.

Divendres 6 d'agost la colla va actuar en el marc de la ja tradicional Festa Major de Sant Vicenç de Calders. Ja fosc i després del pregó d'inici de Festa, es va descarregar un torre de sis, un tres de set, un cinc de sis, un pilar de cinc i tres de quatre simultanis.

Tres de set nocturn a Sant Vicenç de Calders

Sant Salvador, 7 d'agost. Homenatge Joan Raventós

L'endemà ens vam desplaçar fins al passeig marítim, a Sant Salvador, per participar en l'homenatge que es va organitzar en memòria del desaparegut Joan Raventós. Després dels discursos institucionals, la colla va plantar una torre de sis, un quatre de sis amb l'agulla, un pilar de cinc i tres de quatre simultanis.

Llorenç, 8 d'agost. Festa Major.

Per finalitzar un cap de setmana ben intens, la colla va acudir, com ja ve sent habitual, a Llorenç del Penedès per oferir el màxim que es pogués oferir en aquell moment. Després de Santa Anna, la colla necessitava recuperar la confiança i fe en les seves possibilitats. D'aquesta manera la diada va servir per demostrar que tenim tota la gamma de set i mig però se'ns va resistir de nou el tan buscat castell de vuit. En primera ronda es va descarregar la cinquena torre de set de la temporada, un castell que enguany, igual que el passat, li tenim agafada la mida. En segona ronda fer un intent desmuntat de quatre de vuit que, degut a nombroses baixes dels pisos superiors, presentava un alineació força diferent (i més pesada) que la de l'intent de Santa Anna. Els canvis no van acabar de funcionar i es va preferir no arriscar i desmuntar el castell. Tot i l'entrebanc i la colla no va abaixar la guàrdia i va descarregar un castell que encara no s'havia fet aquesta temporada: el cinc de set. En tercera ronda s'hi va afegir un quatre de set amb l'agulla, completant, així, la gamma alta de set.

En la ronda de pilars es va decidir provar el pilar de sis. Una construcció que s'havia estat treballat durant els darrers mesos, tant al local, com a plaça, descarregant en diverses ocasions el pilar de cinc amb tot el tronc del de sis sense l'aleta.

Malgrat tot, l'intent no va reeixir amb una caiguda quan l'aleta encara estava a les espatlles terç i que no feia justícia a tota la feina feta per l'equip pilaner. Per tancar l'actuació, es va descarregar el pilar de cinc sense més contratemps.

**Albinyana, 20 d'agost.
Festa Major.**

El divendres 20 d'agost a les 10 del vespre, la colla va participar en la tradicional diada castellera nocturna de la Festa Major d'Albinyana on es va completar en primera ronda el tres de set. En segona ronda, es va completar la torre de sis amb els segons de la torre de set a terra i només tocant roba. A continuació, i després de dos intents desmuntats de quatre de sis amb el tronc sencer dels pisos alts del que és el quatre de vuit que es preparava des de fa uns mesos, es va completar un quatre de sis amb l'agulla amb segons a terra de la construcció de set i només tocant roba. Els dos intents de quatre de sis es van desmuntar com a conseqüència d'uns cables de l'enllumenat que impediien coronar el castell, el primer, i per la indecisió de la canalla, el segon.

Tres de set per la Festa Major d'Albinyana

**Gràcia, 22 d'agost.
Festa Major.**

Diumenge 22 d'agost a Gràcia i com a conseqüència de les múltiples baixes per vacances, els tècnics varen decidir no estirar més el braç que la màniga i varen plantejar una actuació de mínims que està molt lluny del que fins llavors havia ofert la colla a les diades d'aquest tipus. Així, després del pilar de quatre caminant per entrar a plaça, en primera ronda vam completar un tres de set. A continuació, una torre de sis i, per finalitzar, un quatre de sis amb l'agulla. Aquests darrers molt lleugers, com a proves de construccions de set pisos amb segons a terra, que treballaven només amb contraforts.

Quatre de sis amb l'agulla per la Festa Major de Gràcia

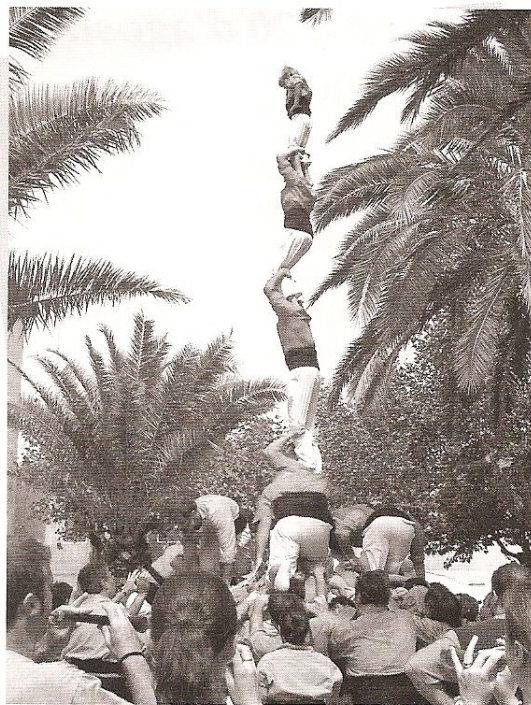
**Cambrils, 5 de
setembre. Festa Major.**

Diumenge 5 de setembre vam actuar a la plaça de l'ermita de Cambrils en el marc de la seva Festa Major juntament amb els

Xiquets de Reus. Després de la pobra imatge (per manca de castellers) de la Festa Major de Gràcia, la colla s'havia marcat l'objectiu de recuperar el seu nivell amb les vistes posades amb les compromisos del Concurs i de la Fira. En primera ronda, es va descarregar un quatre de set molt lleuger, que constituïa una prova de quatre de vuit amb els segons fent de baixos sense crosses. A continuació, es va descarregar un quatre de set amb l'agulla, que tot i que es trobava una mica obert de mides es va completar sense complicacions. En tercera ronda, veient els excel·lents resultats de la diada, els tècnics es van decidir per la torre de set, una construcció que fins aquest moment havia estat completada en diverses ocasions. En aquesta oportunitat es va fer un canvi a nivell de terços, que va provocar una diferència d'alçada que finalment es va revelar insalvable, fent caure la construcció moments abans de traspasar l'aleta. En el torn de repetició, es va optar pel tres de set que es va haver de desmuntar quan l'acotxador estava a la seva posició per la indecisió de l'anxeneta. Per finalitzar l'actuació, la colla va descarregar un pilar de cinc.

Quatre de set, prova de vuit, a Cambrils

Quatre de set amb l'agulla a Cambrils

El Vendrell, 11 de setembre.

Diada nacional.

Per la diada nacional, i tal i com es va fer l'any anterior, la colla va plantar els seus castells a la plaça del Tívoli. Castells de sis no gaire reeixits en una diada de circumstàncies on la canalla es no es va mostrar gaire confiada.

Fòrum de les cultures, 12 de setembre.

El diumenge 12 de setembre la colla va visitar el Fòrum de les Cultures 2004 on va participar en dues exhibicions castelleres, una matinal i l'altra vespertina, juntament amb els Castellers de Sants i els Capgrossos de Mataró. Al matí es va descarregar un pilar de quatre de benvinguda, una torre de

sis, un tres de set i dos pilars de quatre simultanis de comiat. A la tarda, també es va iniciar l'actuació amb un pilar de quatre de benvinguda descarregat, a continuació es va desmuntar un tres de set amb l'acotxador col·locat per indecisió de l'aleta, per descarregar a continuació un quatre de sis i tancar l'actuació amb un pilar de quatre.

Oñati (Euskadi), 18 de setembre. Festival "Les nostres llengües".

El cap de setmana del 18 i 19 de setembre la colla es va desplaçar a Oñati i Urretxu, al País Basc. El periple casteller s'iniciava el dissabte 18 de setembre a Oñati, on vam actuar a la plaça de l'ajuntament en el marc del Festival «Nosaltres i les nostres llengües».

Després de fer un tast d'algunes especialitats culinàries basques, catalanes i gallegues (el pop va triomfar), vam entrar tots junts a la plaça plena de gom a gom amb un pilar de quatre caminant. A continuació, i per començar la diada vam descarregar un tres de set. En segona ronda, vam descarregar un quatre de set. A continuació vam completar un quatre de sis amb l'agulla. Per finalitzar la diada castellera es va descarregar un pilar de cinc i, a continuació, tres pilars de quatre simultanis, un d'aquests aixecat per sota. Cal destacar que la gran munió de gent reunida a la plaça va poder disfrutar d'un tipus d'espectacle novel·lós per molts d'ells, sense parar d'aplaudir abans fins i tot que es posés el pom de dalt. A més, molta gent es va posar a la pinya i es va interessar en els detalls del seu funcionament. Durant la diada castellera, a més, el líder d'ERC, Josep Lluís

Carod-Rovira, es va apropar a la pinya per participar en la consecució del quatre de set.

Aquella mateixa tarda, les Gralles del

Baix Penedès, acompanyants habituals de la colla castellera, varen oferir un recital a la plaça de l'Ajuntament.

Quatre de set a la plaça Major d'Oñati

Tres de set a Oñati amb una pinya plena de 'txapelas' vermelles

Pilar de cinc a Oñati

Urretxu (Euskadi), 19 de setembre. Festa Major.

L'endemà, diumenge 19, ens vam desplaçar a Urretxu per actuar en el marc de la seva Festa Major. En aquesta ocasió, i també davant d'una gran quantitat de públic entusiasmats per l'actuació d'una colla casteller, vam descarregar un pilar de quatre caminant, un tres de set, una torre de sis, un quatre de sis amb l'agulla, un pilar de cinc i tres pilars de quatre simultanis, un d'ells aixecat per sota. Amb aquesta actuació, la colla va finalitzar les seves activitats a Euskadi.

Tres de set a Urretxu per la seva Festa Major

Molins de Rei, 26 de setembre. Diada de Sant Miquel.

Diumenge 26 els Nens vam acudir a la Festa de Sant Miquel de Molins de Rei per plantar els nostres castells.

La diada es va iniciar amb tres pilars de quatre simultanis de totes les colles participants. En primera ronda es va descarregar un quatre de set amb segons de quatre vuit a terra sense crosses, com a prova de la construcció que s'havia preparat pel concurs de Tarragona. A continuació, vam descarregar un tres de set, que comptava amb la particularitat que també es va fer amb un tronc molt lleuger i sense crosses, tot pensant en treballar un estructura que durant els propers assajos podia donar lloc a un nou intent de tres de vuit. En tercera ronda, la colla va descarregat una torre de sis, també amb segons a terra i sense crosses de la torre de set i amb un terç que encara no s'havia estrenat aquesta temporada en aquesta construcció. Per finalitzar, un pilar de cinc.

**Tarragona, 3 d'octubre.
20è concurs de castells.**

Diumenge 3 d'octubre va tenir lloc el ja tradicional concurs bianual de castells de Tarragona. La colla va aconseguir desplaçar un nombre força important de castellers i simpatitzants a la plaça de Braus.

En primera ronda, es va plantar una bonica torre de set, que va donar una bona injecció de confiança a la colla. La segona ronda, gairebé dues hores més tard!, va servir per fer un intent de quatre de vuit. Aquest cop el quatre no va pujar tant bé com els intents de la Festa Major i es va anar tancant a nivell de quarts i quints. Quan es desmuntava, la construcció va caure. Amb la moral una mica tocada, es va afrontar la tercera ronda amb un quatre de set amb l'agulla. Per la tercera ronda, la tècnica va plantejar un cinc de set per així igualar la millor actuació de la temporada. El castell es va enlairar sense problemes i amb bones mides, però incomprensiblement es va desmuntar per d'indecisió d'un dels dosos, quan ja estava col·locat una bona part del pom de dalt.

Vista la situació i l'hora avançada, es va renunciar a la última ronda, donant per finalitzada l'actuació amb un pilar de cinc.

Torre de set al concurs de castell de Tarragona

Quatre de set amb l'agulla al concurs

Dolomias Juncosa, s.a.

DOLOMIAS Y ARIDOS

OFICINAS: C/Cerdanya, 8

Tel. y Fax: 977 66 01 63 - 43700 EL VENDRELL

FABRICA Y LABORATORIO:

LA JONCOSA DEL MONTMELL - Tel. 977 68 83 29

Cinemes

Restaurants

Jocs

Música

Diversió

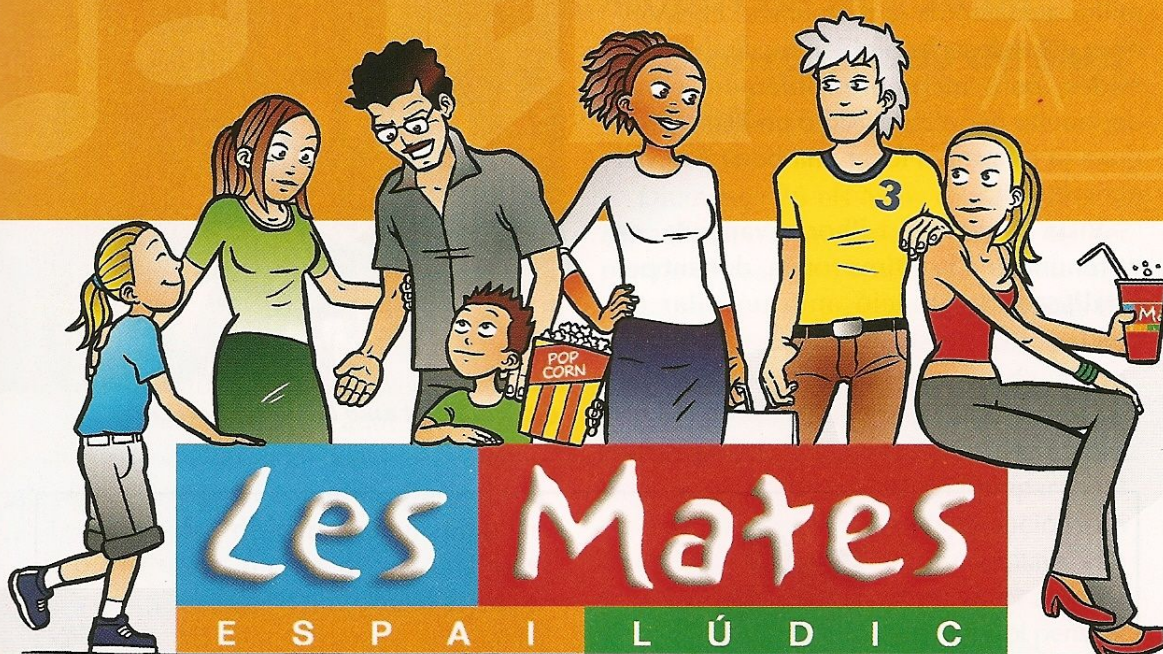
Nits

Activitats

Oci

Entreteniment

Diversitat

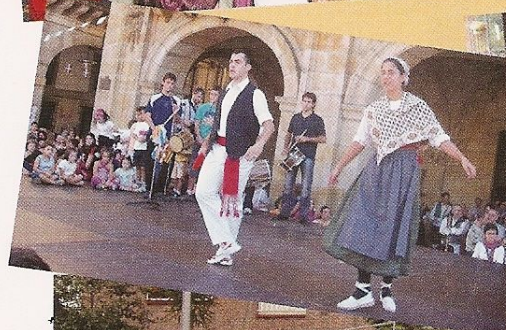
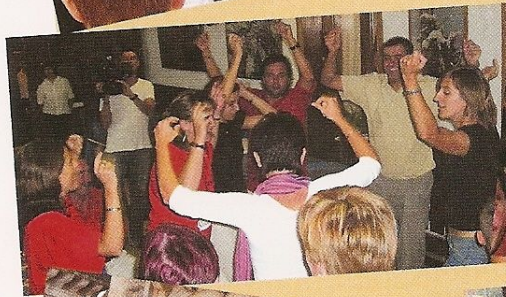
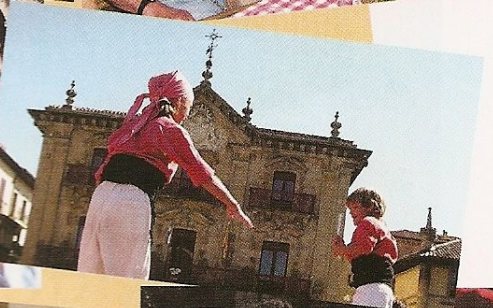
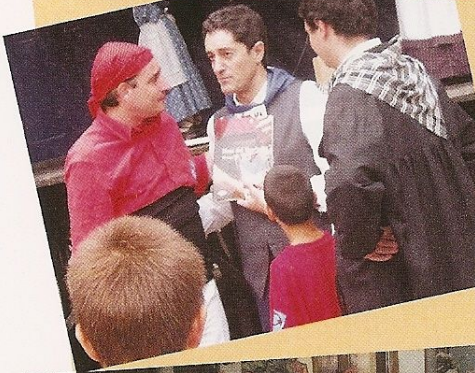
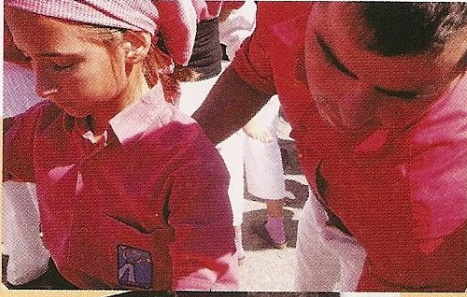
Pol. Ind. Les Mates
El Vendrell (Baix Penedès)

www.lesmates.com

fem
PINYA

17

OÑATI - EUSKADI 2004

AUDITORI PAU CASALS

el fagot

OCTUBRE

Diumenge, 17 d'octubre, 12h
El fagot històric
MARTA ALMAJANO, veu
JOSEP BORRÀS, baixó i fagot històric
JAVIER ARTIGAS, orgue positiu i clavicèmbal

Entrada: 5€

Diumenge, 31 d'octubre, 12h
El fagot, del barroc al segle XX
DAVID TOMÀS, fagot
KENNEDY MORETTI, piano

Entrada: 5€

novembre

Diumenge, 21 de novembre, 12h
EL PETIT ESTEL
COR JOVES VEUS
COR-ORFEÓ PARROQUIAL

Concert de Santa Cecília
Entrada gratuïta

desembre

Diumenge, 12 de desembre, 12h

MARI PAZ JUAN, soprano
MARTA PUJOL, piano

Entrada: 5€

novembre

Diumenge, 14 de novembre, 12h
El fagot als segles XX i XXI
GIORGIO MANDOLESSI, fagot
GRUP INSTRUMENTAL BCN216

Entrada: 5€

Informació i venda d'entrades:

Patronat Municipal Auditori Pau Casals
Avda. Palfuriana, 34 (Sant Salvador)
43880 El Vendrell
Tel: 977 68 34 68
auditoripaucasals@elvendrell.net

Resum estadístic de la temporada

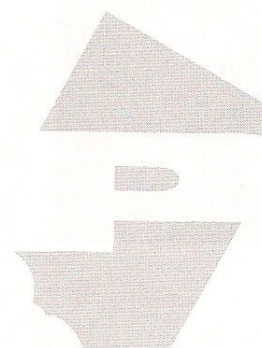
	DESCARREGAT	CARREGAT	INTENT	INTENT DESMUNTAT
Pde4	30	0	0	0
Pde4cam	3	0	0	0
Pde4s	4	0	0	0
Pde5	22	0	1	2
Pde6	0	0	1	0
2de6	12	0	0	0
2de6n	2	0	0	0
2de7	5	1	1	1
3de6	2	0	0	2
3de7	13	0	1	5
4de6	5	0	0	0
4de6a	10	0	0	0
4de6an	1	0	0	0
4de7	9	0	0	1
4de7a	4	0	0	0
4de8	0	0	1	3
5de6	2	0	0	0
5de7	1	0	0	3
Total: 151 castells	125	1	5	17
Percentatges	84.46 %	0.68 %	3.38 %	11.49 %

**MARBRES
PRATS**

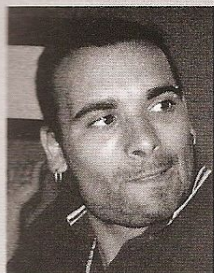
Llars de foc
Escales Cuines Banys Façanes
Làpides Panteons Treballs artístics

Oficines exposició i taller
Ctra. de Tarragona, 20
Tel. 977 66 03 12
Fax 977 66 41 63
43700 EL VENDRELL

La veu dels Nens

Com vas començar a fer castells?

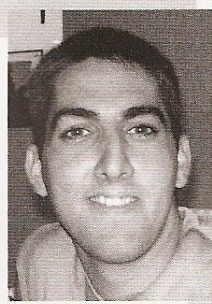

Blai López

Vaig començar a fer castells perquè el meu pare, que era casteller, em va ficar a la Jove de Vilanova i després vaig venir a viure aquí al Vendrell i vaig entrar als Nens.

Juan Diego Borrego

Vaig començar fa un parell d'anys a fer castells a l'Arboç, perquè un company de feina em va portar a un assaig i em va agradar.

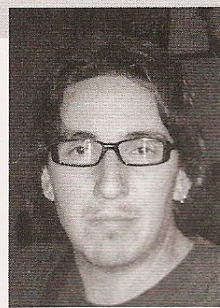

Edgar Cano

Vaig començar a fer castell aquest any. Havia estat a l'Arboç però un company de feina va venir cap a aquí i ara faig castells amb els Nens.

Jordi Hernández

Vaig començar perquè un casteller dels Nens em va convidar a venir al local. A mi sempre m'havien agradat, però mai vaig donar el pas i ara aquí segueixo.

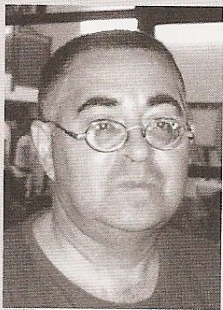
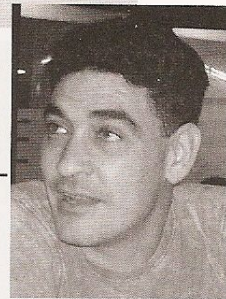

Jordi Moreno "Puertas"

Vaig entrar a la colla perquè una sèrie d'impresentables i bons amics meus em van animar i al final els amics van marxar i jo em vaig quedar. Es així de dur!

Carles Santó

Primer vaig venir amb el meu pare i des de fa un parell d'any m'he reenganxat perquè les peces aquestes m'han fet tornar cap a mi.

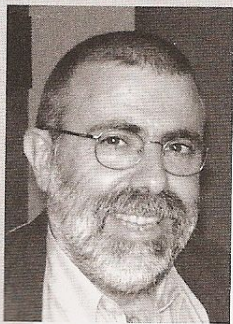
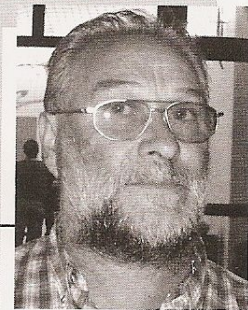

Juan Antonio López

Me gustaba y me apuntó una vecina.

José Antonio Fernández "Gallego"

Por mi mujer y por mi suegro entré en la colla hace ya catorce años.

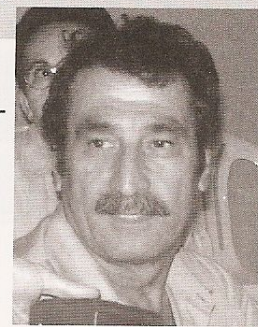

Valentí Vall

Fa dues temporades vaig entrar a la colla per acompanyar la meva filla i després em vaig enganxar jo.

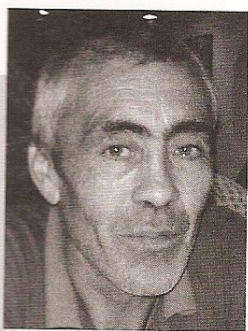
Manuel Vidiella

L'Óscar Garcia em va dir fa uns catorze anys que la colla plegava, i com que jo pensava que era una entitat representativa del poble que no podia desaparèixer vaig fer un esforç i vaig començar a venir. Ja feia temps que ho portava de cap, li vaig comentar a la dona i em va dir que fes el que volgués i des de llavors.

Vicente Garcia

Jo vaig començar a fer castells a Sabadell, perquè m'agrada veure com representa l'esforç col·lectiu i des de fa un parell d'anys que vaig venir a viure a Roda, m'he enganxat als Nens.

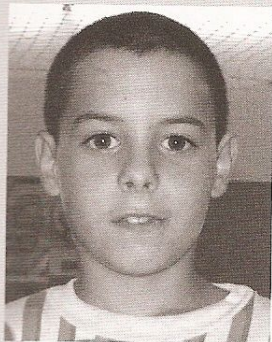
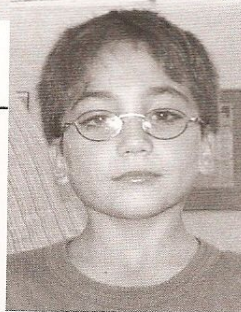

Francesc Ortega

Vaig començar fa de petit amb els Nens, però ho vaig deixar pel futbol. Fa uns deu anys vaig tornar amb la colla Nova i des de fa sis mesos continuo amb els Nens perquè m'agraden els castells i espero que duri molts anys.

Franco Manelli

Me dieron un papel en el cole y en casa me apuntaron a hacer castells porque me gustaba.

Antonio Sánchez

Perquè m'agradaven els castells i no n'havia fet mai, i al veure'ls tant per la tele vaig dir que els volia fer i em van apuntar.

David Sánchez

Me gustaban, me lo pensé bien y decidí venir aquí.

J. Zepol

PERRUQUER

PAÇA JAUME I, 5
TELF. 977 66 16 00
EL VENDRELL

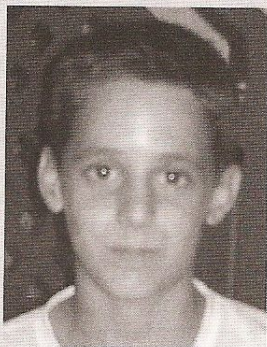

Maria Dolors Moreno "Fresita"

Perquè venia mon germà i sortia de sopar i de festa amb el seu grup i al final em van dir si volia fer castells. Ara aquí estic fent de crossa i he conegut gent molt maca gràcies als castells.

Alfonso González

Vaig conèixer al Jordi Porta fent la PSS a Creu Roja i em va enredar a venir a fer castells. No m'ho vaig pensar, soy un chico fácil.

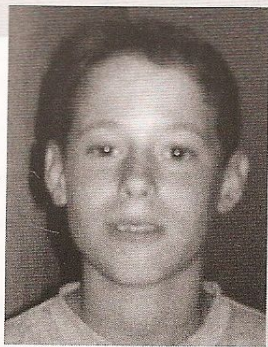

Albert Corrons

Perquè m'agradaven. El Joan, el meu germà, que ja venia em va animar a venir també.

Joan Corrons

Una amiga de la meua mare, la Glòria Urpí, m'ho va proposar quan jo tenia deu anys perquè ella també en feia, i ara ja fa tres anys que vinc.

Seifer Cuina de la mar
Ed. Les Palmeres - Pça. de S. Salvador
El Vendrell Tel. 977 681 266 Tarragona

El restaurant Seifer ofereix una cuina variada, paelles i fideuades, peixos a la brasa, al forn o a la sal, o plats cuinats com els cargols. També ens serveix un menú per menjar bé dia a dia i disposa d'una àmplia varietat de torrades. Destaca la seva terrassa amb vistes al mar, així com la seva acurada carta de vins. A l'estiu és obert cada dia.

El racó de la canalla

Sopa de lletres

NOMS DE 15 POSICIONS DINS DEL MÓN CASTELLER

E	A	T	E	R	Ç	O	S	X	S	I	S	E	N	S
N	D	J	C	A	S	S	O	L	A	J	O	U	R	G
L	E	D	O	S	S	O	S	Z	J	K	A	R	D	D
G	L	S	N	A	L	A	T	E	R	A	L	S	J	K
T	A	K	T	N	E	V	T	A	N	P	I	E	O	W
P	T	C	R	O	S	S	A	S	M	B	F	G	K	Y
D	E	A	A	O	R	J	G	R	F	A	S	O	L	B
S	N	N	F	M	N	A	U	F	D	I	D	N	F	D
T	E	I	O	P	R	N	L	G	K	X	Y	S	E	V
U	X	L	R	A	C	S	L	U	S	O	W	S	T	S
Q	X	L	T	H	O	T	A	I	T	S	Q	U	A	V
R	A	E	T	P	L	R	D	O	R	C	F	P	S	K
W	G	S	L	Y	X	E	K	Q	A	V	J	Ñ	I	Ç
Z	T	D	M	W	Z	Ñ	H	W	U	B	N	H	Q	S
X	S	S	T	N	I	U	Q	S	Q	H	K	D	K	J

ENTREVISTA AL NOSTRE CAP DE COLLA

1. Per què vas voler ser cap de colla?

Perquè porto set anys a la junta i en un moment de dimissió del cap de colla vam decidir que ho podria ser jo.

2. Ho tornaries a ser? Per què?

No se, depèn de si la gent ho vol.

3. Quins castells de vuit creus que tenim més a l'abast? Per què?

El quatre de vuit, perquè les proves que hem fet han anat bé.

4. Quina és la teva sortida preferida?

La fira de Santa Teresa.

5. Quins castells t'agradaria t'ir al concurs?

La torre de set, el quatre de vuit i el cinc de set o "tres de vuit".

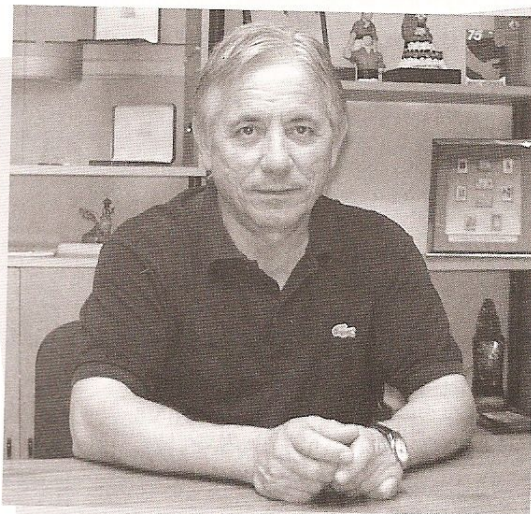
6. Quins castells vols aconseguir aquest any?

El quatre de vuit i "el tres de vuit".

Paraula de Nen

Francisco Córdoba "Pisco"

El «Pisco» és un casteller jove i ahora veterà. Va néixer al Vendrell el 26 de juliol de 1952, un dia de Santa Anna, patrona del Vendrell. Fill d'immigrants, era el segon de nou germans. Una família que ben aviat van començar a fer castells. De fet, tots els germans nois, quatre, i el pare feien castells amb els Nens. I n'ha fet molts de castells i malgrat tot segueix en actiu. Ha viscut l'època gloriosa i el seu nom el podem trobar als llibres d'història casteller, però amb això no n'ha tingut prou. No s'ha quedat a casa explicant batalletes i si no li preguntes directament no t'explicarà que ell ha format part del tronc de les grans fites castelleres de la colla. Però el que és més important, encara segueix a la colla i ara ajuda en tot allò que li demanen. I us ho puc ben assegurar, mai té un no si és pels Nens.

Com vas començar a fer castells?

Vàrem començar a fer castells com moltes famílies d'aquella època. Recordo que el Maravillo, que estava casat amb una tieta meva, i al que sempre acompanyava a tot arreu, em va dir un dia quan tenia uns cinc anys: «escolta, vols venir a Sant Salvador?» i em va prendre. Allà feien castells i el Jan Julivert em va fer pujar a un pilar de quatre. Jo no havia pujat mai a la meva vida, i no sabia ni com s'havia de baixar, i, boom, vaig caure. I el Maravillo que anava a segons em va agafar d'una cama quan queia. No ho oblidaré mai.

Tot un bateig...

I tant! I també venia pels amics de sempre: el Conde, el «Moreno»... ens vàrem engrescar tots junts. I hem seguit junts, a escola, a la feina, a castells... I en aquell temps «la manguela» enganxava molt a la canalla que fèiem castells. Després d'una sortida, quan arribaves a casa, et treies la faixa i vingia sortir diners que ens havien donat la gent del poble on havíem actuat. Anàvem casa per casa, com les caramelles, i ens donàvem molts diners.

Eren molt diferents les primeres sortides?

Les sortides d'abans era molt diferents, xalaves més. Sortíem a divertir-nos.

Ara tot és mes competitiu...

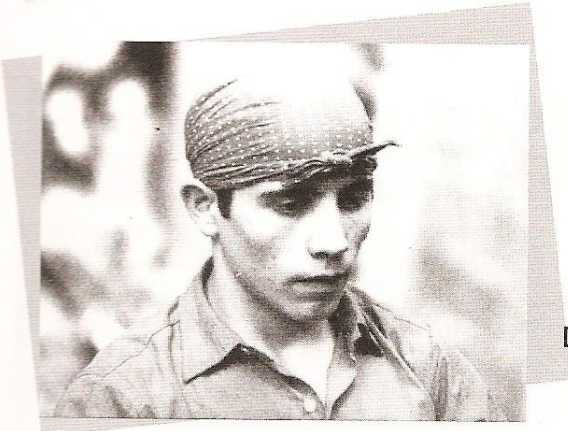
En aquells temps només hi havia quatre colles: les dues de Valls, Vilafranca i el Vendrell. L'ambient era diferent, perquè no et senties pressionat. Era com la sortida que vàrem fer a Oñati. Tu imagina't com va anar al País Basc, que anàvem a divertir-nos, sense la pressió del castell que havies de fer; doncs així. Fèiem el que podíem i tothom s'ho passava bé.

A més, la gent d'Oñati es va quedar molt impressionada?

I tant. Recordo una vegada que vàrem anar a Oviedo a finals dels seixanta com la gent et donava vi, de menjar... com a Oñati. Els hi va agradar molt.

I els castellers d'aquella època també eren diferents?

No fallaven tant. Quan deien d'anar a fer castells, tothom hi anava. No hi havia tants compromisos i coses de fer com ara. També es cert, que quan anaves a Vilafranca o a qualsevol altra lloc, et donaven un sobre amb diners a tots els castellers, 200 peles... Fins i tot quan assajàvem

al Tívoli, també ens portaven un sobre que donaven a cada casteller.

Quines posicions has ocupats als castells?

Totes, menys de segon, totes. Vaig començar de cassola, dossos, quints, tot i que no era molt bo i havia gent més qualificada per aquesta posició, i l'any següent ja vaig passar a quarts. Aquell va ser el boom meu. Recordo quan vaig caure de cap a Vilafranca amb un quatre de vuit i em van portar dins de l'Ajuntament i amb una grapadora em van tancar el trauc. Però malgrat tot a mi sempre m'han agradat més els castells que totes les altres coses, que sortir de tropa. Quan fèiem el pilar de sis, ens vàrem passar dos o tres anys assajant casi cada dia. I mai pensa en sortir.

Aquell pilar va marcar una època, oi?

Sí, va ser una època molt maca. Allò li va donar molt de nom al Vendrell i molta emoció als castells. Sobretot amb la polèmica del primer pilar de sis. Si no arriba ser per la «cabesoneria» del Vendrell avui potser no s'hauria arribat tant lluny amb els castells. Nosaltres vam encendre la metxa.

Però no sempre t'has dedicat a fer només castells...

No, després ja vaig entrar a Junta. Quan hi havia el Gestí, el Coll, i a principis dels noranta ho vaig deixar un temps. Aquelles enrabiades que també et portes als castells i que quan arriben és millor deixar-ho un temps. A més, em vaig dedicar al meu fill que corria en moto. Però després, vaig tornar amb la colla.

I ara ets un dels responsables de la canalla?

Però, la canalla d'abans és molt diferent a la d'ara?

Ara costa més de portar-los. Els hi has d'explicar bé les coses. Ara són més intel·ligents i no els hi pots prendre el pèl, com ens feien amb nosaltres abans. Nosaltres érem molt innocents i només pensàvem en divertir-nos. Ara si els hi dius blanc, ha de ser blanc, perquè si fas negre de seguida et recorden que havies dit que seria blanc; se n'adonen de les coses. Ara ho tenen tot i ho entenen tot, i a més saben el que volen. Quan jo era petit, et deien «descalçat que puges» i quan ja estaves preparat, et deien: «no, tu no; ho farà un altre». Això ara és impensable. Als nens d'ara si els hi fas això, s'emprenyen i marxen.

Quin és el secret per tenir una bona canalla?

No hi ha cap secret. Se'ls ha d'ensenyar bé, t'han de creure i els has de saber portar. Si aquestes tres coses funcionen, tens una molt bona canalla, que et respon a plaça. A vegades penso, que tan fàcil que sembla i com és que no som capaços de fer-ho? Potser no en sé més!

Quina actuació recordes amb més estimació?

Potser la que més, l'actuació del Vendrell del quatre de vuit, tres de vuit i pilar de sis.

I de la que guardes pitjor record?

Hi ha un parell. Una, que van fer un pilar de set a Vilafranca, quan tot just jo baixava, va caure i ja eren fora l'enxaneta i el quint. Em va saber molt de greu. Al Concurs de Tarragona també va passar el mateix. També recordo les vegades que em deien que pujaria a un castell i després a última hora no pujava. Recordo, que em van dir que pujaria al primer tres de vuit, i després a última hora, van fer pujar el Ricardo.

I no t'enrabiaves?

No, no gaire, perquè sabia que pujaria a altres

castells i no volia ser egoïsta i pujar a tots. Recordo, que fins i tot em varen treure del pilar per posar al Jaume Colet, i pensava que bé, que si de veritat ho podia fer bé, ja tornarien a dir-m'ho un altre dia. Abans ens conformaven amb les explicacions dels grans.

En Pisco parant el pilar de sis a quarts

Quin castell dels que has vist t'ha impressionat més?

El quatre de nou i la torre de vuit. No ens confonem, sense folre.

I la torre, tu creus que la veurem descarregada?

Jo crec que sí. Ja hem vist que impossible, en el món dels castells, no hi ha res. Cada dia et demostren coses que ningú pensava que es faria, o és que pensàveu que es veuria un quatre de nou o un tres de deu?

Si, però ara les colles no estan tan fines com fa un parell d'anys?

És cert que cada cop costa més arrossegar castellers. Avui si no hi ha tres colles a una diada, no veuràs un castell de nou. Això a la llarga acabarà com abans: fent un tres de vull i un quatre de vuit, ben macos. Com els que van fer l'altra dia els Capgrossos al Fòrum. Això si que es maco, molt més que veure un castell de nou amb tothom patint.

Quin castell t'agradaria que fessin els Nens?

Els castells que m'agradarien fer amb la colla... tres de vuit, quatre de vuit, torre de set i pilar de sis. I ben fets. A partir d'aquí, ja vindrà la resta.

Si no fossis dels Nens del Vendrell, de quina altra colla voldries formar part?

La colla que m'agrada de veritat és la dels Minyons i els Capgrossos. Fan castells macos i en pocs anys. Ara bé, si no existissin els Nens del Vendrell, no existirien els castells per a mi. De la mateixa manera que si no existissin el meu pare i la meva mare jo no hauria nascut, doncs si no existissin els Nens del Vendrell jo no seria casteller.

Quina plaça castellera t'agrada més?

La plaça castellera que més m'agrada és la del Vendrell. Això és segur. És la que m'ha fet sentir més casteller, potser hi ha d'altres on vas a veure castells més macos, però la que m'omple és la nostra.

Com valoraries la situació actual de la colla?

Personalment considero que no van gaire bé les coses. Ara per ara no tenim ni una canalla, ni un tronc, ni una colla pitjor que cap altra. Els nostres castellers no són més dolents que els altres castellers. I per que no van bé les coses? Doncs potser perquè no estan motivats. Estem preparats per fer millor castells, però falten les ganes i l'ambició. Jo no em sento ple per com van les coses. Ara treballem, però no acabem de trobar el punt. I això que aquí al Vendrell hem demostrat que si volem, podem fer coses. Ens vàrem capficar de fer la torre de vuit i la vam fer! I així amb altres castells, tot i que el cinc de vuit...

Fórmules màgiques per millorar la colla potser no existeixen, però que creus que es podria fer per a que les coses puguin millorar?

La única cosa que hem d'aconseguir és que vingui més gent. Si aconsegueixes una colla amb cent cinquanta i que els castellers no ens enfadéssim tant, perquè quan no és per una cosa és per l'altra, segur que les coses anirien millor. Si fóssim uns quants més podríem fer millors castells i a vegades no tirem millors castells perquè ens falta rotllo, i així es cremen els castellers i deixen de venir. A més, hem de creure als que manen i els hem fer confiança. Tots hem d'anar a una.

La camisa més turista

▷ L'Alfons amb la samarreta de la colla a Lituània.

Aquest estiu, la Susanna Martínez va passejar la camisa dels Nens a Madagascar. ▷

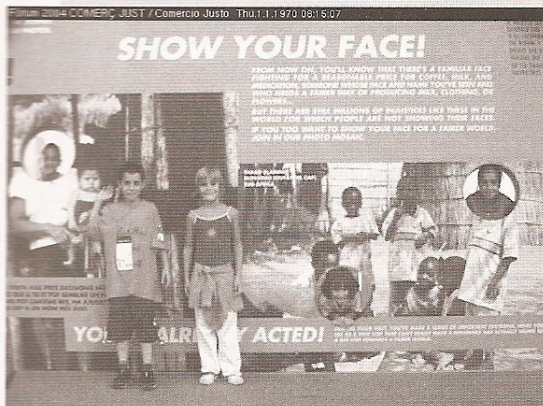
Properes sortides

DATA	HORA	POBLACIÓ	MOTIU	ALTRES COLLES
17/10	13:00	El Vendrell	Fira	Joves Valls / Jove Tarragona
7/11	13:00	El Vendrell	Sant Zacaries	
14/11	13:00	Altafulla	Festa Major	Castellers d'Altafulla Xiquets de Tarragona

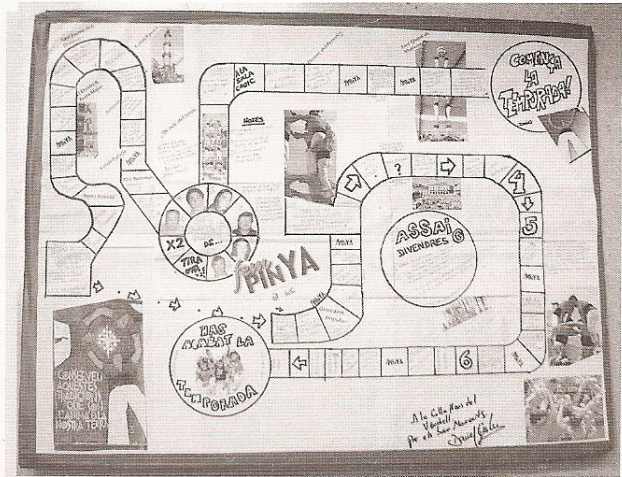
EMPRESSES COL.LABORADORES:

- FOTOGRAFIA GÜIXENS
- STC
- FARMÀCIA GENESCÀ
- CAIXA CATALUNYA
- LA CAIXA
- CAIXA DE TARRAGONA
- LIZARRAN
- BAR ESTEPA
- JOSFER SL
- ei TWO
- CATALÀ GERMANS
- TRANSPORTS GRUPO EXIT
- CIT
- AGATHA VIATGES
- AUTOCARS POCH S.A.
- BAR RESTAURANT NENS DEL VENDRELL
- LES MATES
- J. ESVERTIT, CORREDURIA D' ASSEGURANCES S.L.
- J. MILA S.A.
- MOBLES CIBPSA S.L.
- RESTAURANT SEIFER
- RESTAURANT XALOQUELL S. L.
- DOLOMIAS JUNCOSA S.A.
- BAR MONTSERRAT

Societat

Diumenge 12 de setembre la colla es va passar el dia al Fòrum de les Cultures. On, a més de fer alguns castells, els castellers van poder fruit de totes les exposicions i activitats.

En Dani López va crear i obsequiar la canalla amb un original joc de 'l'Oca 'casteller'.

Divendres 24 de setembre va tenir lloc un sopar de colla al local. Pel sopar vam comptar amb la col·laboració de J. Milà S.A. i del restaurant Xaloquell.

CASTELLERS NENS DEL VENDRELL
Loteria Nacional
Sorteig de Nadal
Núm. 64423
1,20 €
1801

Butlleta 1,50 €

CASTELLERS NENS
DEL VENDRELL

Loteria Nacional
Sorteig de Nadal

El portador del taló interessa la quantitat de
1,20 € al número

64423

del sorteig que tindrà lloc a Madrid el dia
22 de desembre del 2004

1801

Dipositari: BANCO ZARAGOZANO
Donatiu: 0,30 €

Tot taló estripat o esmenat serà nul
Caduca als 3 mesos

RESTAURANT
Xaloquell

Salons per a Banquets i tota classe de celebracions
Guina Marinera

Cantàbric, 10 - Fax 977 68 26 35 - Tel. 977 68 08 19
43880 SANT SALVADOR DE MAR

Ja tenim el número de loteria de Nadal d'aquest 2004. No te'n refiis d'altres números, recorda el 64423 és el que toca!

Si algú vol butlletes que contacti amb en rafel Güixens.

fem
PINYA

RESTAURANT
Xaloquell

**SALONS
ESPECIALS
PER A
BANQUETS**

**CUINA
MARINERA**

Cantàbric, 10 • Tel. 977 68 08 19 • Fax: 977 68 26 35
43880 Sant Salvador de Mar (El Vendrell) - restxaloquell@eresmas.com

AUTOCARS POCH

Apartat de correus, 197

Tel. 977 660 240

Fax: 977 660 281

EL VENDRELL

E-mail: autpoch@teleline.es

Sempre
al costat
dels Nens
